

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนเรียนวิชาคอมพิวเตอร์โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
2. นักเรียนที่เรียนรู้แบบนำตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดลำโพ (คลองประชารังสฤษฎ์) อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 43 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตเนื้อหา
หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย ชื่อเรื่องที่ใช้สอน คือโปรแกรมนำเสนอ
3. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น
การเรียนรู้แบบนำตนเอง วิชาคอมพิวเตอร์
ตัวแปรตาม
 1. ความสามารถในการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์
 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์
 3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่องโปรแกรมนำเสนอ รวม 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที
2. แบบประเมินความสามารถการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 5 ด้าน จำนวนข้อ 10 ข้อ
3. แบบประเมินชิ้นงานนักเรียน จำนวน 5 ข้อ
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง โปรแกรมนำเสนอ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 4 ด้าน จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยการใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง โปรแกรมนำเสนอ ของนักเรียนโรงเรียนวัดลำโพ (ค้อยประชารังสฤษฎ์) อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 43 คน มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขั้นเตรียม
 - 1.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง โปรแกรมนำเสนอแก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2. ชั้นทดลอง

2.1 ผู้สอนสอนตามแผนการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้แบบนำตนเอง

2.2 ผู้สอนประเมินผลการปฏิบัติงานจากใบงาน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จำนวน 10 คะแนน และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 2 ใบงาน ใบงานละ 10 คะแนน

2.3 เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนและครูผู้สอนต้องทำแบบประเมินความสามารถการเรียนรู้แบบนำตนเอง ประเมินหลังจากเรียนจบในหน่วยที่ 1 หน่วยที่ 3 และหน่วยที่ 5 รวมทั้งสิ้นจะมีการประเมินทั้งหมดจำนวน 3 ครั้ง

2.4 ผู้สอนประเมินชิ้นงานของนักเรียนหลังจากสิ้นสุดการเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้

2.5 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คอมพิวเตอร์ เรื่อง โปรแกรมนำเสนอ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ

2.6 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง

3. ชั้นสรุป

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมด มาประมวลผล และวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์พัฒนาการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

3. วิเคราะห์ประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้ วิชาคอมพิวเตอร์ โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง เรื่อง โปรแกรมนำเสนอ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

5. สรุปผลโดยใช้ตารางและการพรรณนา อภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการพัฒนาการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 43 คน การปฏิบัติงาน จำนวน 3 ครั้ง พบว่า

1. นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 93.02 และมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97

2. ภาพรวมของนักเรียนประเมินตนเองและครูประเมินนักเรียนอยู่ในระดับดีกับดี

3. นักเรียนมีผลการประเมินชิ้นงานอิเล็กทรอนิกส์ มีคะแนนอยู่ในระดับดี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 55.81 ระดับพอใช้ จำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.19

5.1.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 43 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14

5.1.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.49 , S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุด (Mean = 4.61 , S.D. = 0.58) รองลงมา คือด้านผู้สอน (Mean = 4.49 , S.D. = 0.78) รองลงมา คือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (Mean = 4.46 , S.D. = 0.90) และด้านสื่อการเรียนรู้ (Mean = 4.42, S.D. = 0.58)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการพัฒนาการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 43 คน พบว่า

1. นักเรียนมีคะแนนการปฏิบัติงาน จำนวน 3 ครั้ง ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 93.02 และมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97 จะเห็นได้ว่าหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้แบบนำตนเองนักเรียนมีผลการประเมินการปฏิบัติงานผ่านเกณฑ์เป็นส่วนมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการเรียนรู้แบบนำตนเองทั้ง 5 ขั้นตอน จึงทำให้มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์

2. ภาพรวมของนักเรียนประเมินตนเองและครูประเมินนักเรียนอยู่ในระดับดีกับดีจะเห็นว่าโดยส่วนมากนักเรียนประเมินตนเอง และครูประเมินนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่ามีความสามารถการเรียนรู้แบบนำตนเองในระดับที่ดี

3. นักเรียนมีผลการประเมินชิ้นงานวิชาคอมพิวเตอร์ มีคะแนนอยู่ในระดับดี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 55.81 ระดับพอใช้ จำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.19 จะเห็นได้ว่าคะแนนการประเมินชิ้นงานของนักเรียนมีนักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ จำนวน 19 คน ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับพอใช้ คือชิ้นงานที่ส่งยังไม่สมบูรณ์ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ทำให้ถูกตัดคะแนนและนักเรียนส่งงานล่าช้า ส่งงานไม่ตรงเวลาตามที่กำหนด แต่เมื่อพิจารณานักเรียนประเมินตนเองและครูประเมินนักเรียน อยู่ในระดับ ดี กับ ดี ซึ่งมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์แตกต่างกัน ทำให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองนั้นมีส่วนช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานและรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งโรเจอร์ส (Carl Rogers, 1987) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพไว้ว่า มีลักษณะต่างๆ ได้แก่ เป็นผู้ที่มีความสามารถปรับตัวได้ตาม ความเป็นจริง มี ความสอดคล้องระหว่างตัวตนกับประสบการณ์ สามารถเปิดตนเองออกมารับประสบการณ์ใหม่ ๆ รับความต้องการที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอก ได้ถูกต้องเข้าใจตนเอง สามารถเลือกและตัดสินใจตอบสนอง ความต้องการของตนเองได้ รับผิดชอบต่อตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ มีชีวิตอยู่กับปัจจุบันเป็นตัวของตัวเอง สามารถนำเอาประสบการณ์ต่างๆมาพัฒนาตนเอง เชื่อในความสามารถของตนเอง ตลอดจนรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง และไม่ตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยขึ้นอยู่กับการยอมรับหรือการไม่ยอมรับจากผู้อื่น กระบวนการเรียนรู้เกิดในตัวผู้เรียน ที่ควบคุมโดยผู้เรียนเองเท่านั้น สอดคล้องกับ สถาพร หมวดอินทร์ (2546) ที่ศึกษาปัจจัยบางประการ ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตนเอง ความมีวินัย ในตนเอง และพฤติกรรมการสอน ของครู มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้วยตนเอง และ แคนดี้ (Candy 1991, p. 6 – 23) ได้วิเคราะห์แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเองว่า ประกอบด้วย 2 มิติ คือ มิติของกระบวนการ (process) ว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนพัฒนาตนไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้แบบนำตนเอง และมิติของผลผลิต (product) คือลักษณะของผู้เรียนรู้แบบนำตนเอง เดย์ (Day, 1971) ซึ่งกล่าวว่าผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะ (maturation) เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองได้ (self responsibility) มีระเบียบกฎเกณฑ์ของตนเอง มีความสามารถในการควบคุมตนเองได้ Knowles (1989 , p. 89 - 91) กล่าวว่า ผู้เป็นผู้อำนวยการความสะดวก ต้องมีความเข้าใจ เมื่อใดที่จะเข้าไปช่วยเหลือ แนะนำหรือช่วงเวลาใด ควรปล่อยให้ผู้เรียน รับผิดชอบด้วยตนเอง และทิสนา แจมมณี (2548, p. 120 - 121) อธิบายว่า ผู้สอนต้องคิดจัดเตรียมกิจกรรมหรือประสบการณ์ ที่จะเอื้อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัว และได้ ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม

เพื่อนำไปสู่ การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว ในขณะที่ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครู ควรลดบทบาท ของตนเองลง เปลี่ยนบทบาทจากการถ่ายทอด ความรู้ไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ช่วยให้ ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

5.2.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 43 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14 เป็นไม่ไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่านักเรียนการที่นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นในเรื่อง ของความรู้ ความจำ ความเข้าใจมากเกินไป ข้อคำถามบางข้อใกล้เคียงกันจึงทำให้นักเรียนเลือกผิด และในเรื่องของการวางขั้นตอนของการเรียนรู้แบบนำตนเองไม่ครบถ้วนทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง ของการเรียนการสอน นักเรียนเรียนรู้แบบนำตนเองได้ไม่เต็มที่ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ตั้งไว้ สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2543, น. 11 - 14) ได้ กล่าวว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองจำเป็นต้องอาศัยคุณสมบัติที่เป็นความสามารถพื้นฐานบางอย่าง เพื่อที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จด้วยดีนั้นควร ได้มีการจัดสภาพแวดล้อมและ ประสบการณ์เรียนที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้แบบนำตนเองมากที่สุด การเรียนอย่างเน้นการจำ ต้องเน้น การแก้ปัญหา การลงมือปฏิบัติจริง การคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อมีการจำต้องมีการลืม สเคเจอร์และ เดฟ (Skager and Dave, 1977) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญที่จะต้องจัดให้ผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอนแบบนำตนเอง การเรียนรู้ที่คำนึงถึงความสำคัญของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ความแตกต่าง ในความสามารถ ความรู้พื้นฐาน ความสนใจเรียน วิธีการเรียนรู้ จัดเนื้อหาและสื่อให้เหมาะสม ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริรัตน์ สัมพันธ์ยุทธ (2540: บทคัดย่อ) ส่วนด้านความคิดริเริ่มและมี อิสระในการเรียนรู้ พบว่านิสิตฝึกประสบการณ์สาขาจิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ศึกษา กับ นิสิต ฝึก ประสบการณ์สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยนิสิตสาขาพลศึกษา และ สุขศึกษา มีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเรียนรู้สูงกว่า ทั้งนี้เนื่องจากสาขาวิชาจิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ศึกษา เป็นสาขาที่เน้นสาระความรู้ในด้านความจำ และการนำไปใช้ ส่วนสาขาพล ศึกษาและสุขศึกษาเน้นความ เข้าใจและสามารถปฏิบัติได้จึงมีความเป็นอิสระในการเรียนรู้และเกิด ความคิดริเริ่มมากกว่า

5.2.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบนำ ตนเอง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.49 ,S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการ ประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุด (Mean = 4.61 , S.D. = 0.58) รองลงมา คือด้านผู้สอน

(Mean = 4.49 , S.D. = 0.78) รองลงมา คือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (Mean = 4.46 , S.D. = 0.90) และด้านสื่อการเรียนรู้ (Mean = 4.42, S.D. = 0.58) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแคนดี้ และพรอสท์ (Candy 1991 ; Frost , 1996) ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้สึกลึกซึ้งในการค้นคว้าความรู้ ฝึกเป็นผู้มีความรับผิดชอบ เพิ่มความมั่นใจในตนเอง ฝึกทักษะการค้นคว้า การขอความช่วยเหลือ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกิดการคิดสร้างสรรค์ เกิดการคิดวิเคราะห์ เปิดกว้างในการรับสิ่งใหม่ๆ มีแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงสรุปได้ว่าความรู้สึกลึกซึ้งของผู้เรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะความรู้สึกลึกซึ้งและเจตคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้เพื่อเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน หลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ จึงเน้นความรู้สึกลึกซึ้งของผู้เรียนเป็นหลัก การสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจเบื้องต้น

5.3 ข้อค้นพบงานวิจัย

5.3.1 การนำเอาการเรียนรู้แบบนำตนเองมาใช้กับการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียนยิ่งขึ้น เป็นการกระตุ้นให้มีความมุ่งมั่น ความตั้งใจ กำหนดความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการที่นักเรียนได้ปฏิบัติจริง นักเรียนจะสามารถเป็นผู้ควบคุมตนเอง มีอิสระในการทำงาน โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกในสิ่งที่ตนเองต้องการทำ มีการวางแผนการทำงานไปสู่เป้าหมาย ค้นคว้าหาความรู้และสามารถสร้างงานด้วยตนเองและสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

5.3.2 การเรียนรู้แบบนำตนเองนี้ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเห็นได้จากการประเมินตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับดี การสร้างชิ้นงานนักเรียนส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จเพราะมีความตั้งใจ สนใจ ที่จะหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ๆ ที่ตนเองไม่เคยทำมาก่อน ซึ่งเป็นการพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนรู้ระดับสูงต่อไปได้

5.3.3 จากงานวิจัยทำให้เห็นว่า คะแนนการปฏิบัติงานมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 40 คน ในขณะที่ผลการประเมินชิ้นมีนักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับ ดี จำนวน 24 คน แต่เมื่อพิจารณาการนักเรียนประเมินตนเองและครูประเมินเป็นระดับที่เหมือนกันกล่าวคือ อยู่ในระดับดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานจะเห็นว่านักเรียนเกือบทั้งหมดผ่านเกณฑ์ ซึ่งทำให้เห็นการเรียนรู้แบบ

นำตนเองนั้นมีส่วนช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานและรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น นักเรียนส่วนมากประเมินตนเองในระดับดี

5.3.4 การเรียนรู้แบบนำตนเองสามารถนำไปพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลได้ เพราะการเรียนรู้แบบนี้ทำให้เห็นข้อดี ข้อด้อย ของนักเรียนแต่ละคน เช่นบางคนขยัน บางคนเกียจคร้าน บางคนสนใจกระตือรือร้น เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การเรียนรู้แบบนำตนเอง เป็นความสามารถที่นักเรียนจะควบคุมตัวเองและมีความพร้อมในการเรียนได้มาก ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องเลือกเนื้อหาและวางแผนเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนให้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัย ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบสูงในการนำและควบคุมตนเอง ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวก จัดหาทรัพยากร แหล่งข้อมูลให้พร้อม และจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยตนเอง

2. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความยากเกินไปไม่เหมาะสมกับผู้เรียน หรือข้อคำถามที่มีความคล้ายคลึงกันทำให้นักเรียนตอบผิด ข้อสอบข้อที่มีคำถามและคำตอบยาวนักเรียนโดยส่วนมากจะตอบผิด เพราะนักเรียนไม่อ่านข้อสอบใช้การเดา

3. ในเรื่องของกาหนดเวลาสำหรับการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ งานบางอย่างต้องทำต่อเนื่องจึงทำให้ต้องต่อเวลา นอกเวลาเรียนเป็นปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนต้องรีบเดินทางกลับบ้านหลังจากเลิกเรียน และอีกประการนักเรียน ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้าน เช่นเรื่องการตกแต่งสไลด์ การแทรกรูปภาพ

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์

2. ศึกษาการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองมาใช้ในการสอนในรายวิชาอื่น ๆ